

РЕШЕНИЕ

№ 4865

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **13876** по описа за **2012** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез управителя Л. Б. Ч., срещу решение от 28.05.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 14068 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 10602-0002917 от 13.04.2011 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което на дружеството-касатор, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Касаторът сочи, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на закона. Счита, че неправилно съдът е приел, че дружеството е извършило нарушението, за което е санкционирано, тъй като св. Д. М., която е работела като дневна секретарка в обекта е отговаряла за снемането и подреждането на касовите ленти от касовия апарат и лично тя е представила касовите ленти, за които е посочено, че не са намерени в обекта и впоследствие ги е предоставила в офиса на дружеството. Впоследствие М. М. - пълномощник на дружеството е занесъл всички ненамерени по време на проверката

документи в ТД на НАП. От настоящата инстанция се иска решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отменено процесното наказателно постановление.

Ответникът – Директор на ТД на НАП - С. – чрез процесуалния си представител в съдебно заседание пред настоящата инстанция - оспорва жалбата. Намира решението на СРС за законосъобразно и правилно и моли същото да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите: И. С. – актосъставител, М. Б. – служител на НАП, присъствал при извършване на проверката и Д. М. М. – секретар в проверяваното заведение; както и писмените доказателства, представени с административно - наказателната преписка по издаване на атакуваното наказателно постановление. Въз основа на тях съдът е възприел от фактическа страна, че на 17.02.2011 г. била извършена проверка от инспектори от отдел „Оперативни проверки” при ТД на НАП, съвместно със служители на ГД „Б.”, в обект нощен клуб „Т.”, находящ се в [населено място], пл. „Народно събрание” № 12, стопанисван от [фирма]. В хода на проверката били поискани документите, които задължително трябва да се намират в обекта съгласно нормативните актове на данъчното законодателство. След представянето им, свидетелите С. и Б. установили, че липсват част от контролните ленти на наличния регистриран изправен фискален апарат модел „ТС 7271-02” с ИН на ФУ ТС000459 и № на ФП 17000459, с който се регистрират продажбите, а именно част от лентите за последните три месеца, преди датата на проверката – за периода от 16.11.2010 г. до 30.11.2010 г. и от 16.12.2010 г. до 31.12.2010 г., включително, като управителят не обяснила защо липсват контролните ленти. За констатациите от проверката са съставени протоколи, с които управителят на дружеството била поканена да се яви в сградата на ТД на НАП и да представи липсващите документи. На 09.03.2011 г. в ТД на НАП се явило упълномощено лице от дружеството, в присъствието на което св. С. съставил АУАН на дружеството за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, въз основа на който е издадено и обжалваното НП.

При така установеното от фактическа страна, съдът е обосновал правни изводи, че дружеството е осъществило състава на нарушението, за което е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

След извършена служебна проверка за съответствието на обжалваното съдебно решение със закона, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, което е релевирано и като самостоятелно основание в касационна жалба, Административен съд София – град, VII касационен състав, намира че в случая не е налице посоченото основание за отмяна на обжалвания съдебен акт.

Настоящата инстанция възприема напълно установената от СРС фактическа обстановка. При правилно установената фактическа обстановка, обосновано и правилно решаващият състав е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на

нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Задължението за съхраняване за определен срок на контролните ленти на електронен носител се съдържа в чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно цитираната разпоредба лицата, стопанисващи стационарен търговски обект следва да съхраняват в същия обект контролните ленти на електронен носител в 3-месечен срок от демонтажа им. Обосновано и правилно въззивният съд е обсъдил показанията на свидетелката Д. М., като е направил извод, че същите не опровергават констатациите при проверката и не установяват безспорно обстоятелството, че представените по-късно контролни ленти са се намирали в търговския обект.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че касаторът е осъществил състава на административното нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за това нарушение, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административнонаказващият орган е приложил санкцията, предвидена в закона в нейния минимален размер.

По гореизложените съображения, касационната инстанция намира, че решението на СРС, предмет на касационен контрол, е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав, след съвещание,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.05.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103 състав по н.а.х.д. № 14068/2011 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.